

ligget, men naar den højtærede Minister har foreslaaet at forlænge denne Lovs Gyldighed kun for 1 Aar, forstaar jeg det saadan, at der deri ligger, at Ministeren mener, inden dette Aar er gaaet, at kunne fremsætte et Lovforslag, som der kan være fornøden Tid til at behandle i den kommende Samling. Jeg haaber da, at et saadant Lovforslag maa blive fremsat i god Tid, saa der bliver Lejlighed og Tid i den kommende Rigsdagssamling til at give den gældende Lov en virkelig Revisionsbehandling. Under Forudsætning heraf kan vi fra vor Side give vor Tilslutning til denne Udskydelse af Revisionstidspunktet.

Jeg vil blot endnu tilføje et Par Ord, nemlig i Anledning af de Bemærkninger, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby): Det ærede Medlem syntes at være overordentlig forundret over, at den nuværende høje Regering ikke formaaede at undvære de Skatter, der er Tale om i denne Forbindelse. Jeg maa sige, at jeg synes, at netop det ærede Medlem og det Parti, han tilhører, ikke har nogen Grund til at være saa overordentlig forundret over, at Regeringen ikke i den Nedgangstid, vi er inde i, kan opgive Indtægten af de to Skattelove, der er til Behandling her i Dag. Det ærede Medlem og hans Parti har jo Erfaringer i den Henseende. Da vi i 1922 stod i en Krisetilstand, der i mange Henseender minder om den, vi nu staar i, var en af de Ting, man fra den daværende Regerings Side kunde komme og byde Befolkningen, ikke Skattenedsættelser; det var noget helt andet, det var Skatteforhøjelser, saa det klodsede noget. Det var netop Indførelse af denne Restaurationskat, Chokoladeskatten, Toldafgifter, forhøjet Stempelafgift og Gaveafgift o. s. v., o. s. v. til et samlet Beløb af 40 Mill. Kr. Altsaa, 40 Mill. Kr.s Skatteforhøjelse — det var Ministeriet Neergaards Gave til det betrængte Erhvervsliv i 1922—23. Det forekommer mig derfor, at det ærede Medlem ikke skulde være saa forundret.

Jeg vil ogsaa for mit Vedkommende sige, at jeg har med velberaad Hu med Henblik paa en kommende Revision af denne Lovgivning anvendt Ordet „Omlægning“ i Forbindelse med denne Skat. Jeg har gjort det i Tilknytning til de Tanker, vi gav Udtryk for i 1923, idet vi da

fra vor Side erklærede, at vi meget vel i en økonomisk trang Tid kunde tænke os at lægge Skat paa et virkeligt Luksusforbrug af den Karakter, som faldt ind under denne Lov, men en saadan Lovgivning maatte da være en Lovgivning, der ikke mødte under falsk Etikette, ikke mødte som Luksuslovgivning, men samtidig ramte en Del af det allernødvendigste Forbrug.

Jeg tilføjer, at det var ikke nogen heldig Bemærkning fra det ærede Medlems Side; naar han her gav Udtryk for den Tankgang, at det Folketingsflertal, der er i Øjeblikket, havde forlænget den Luksustoldskat, som Ministeriet Neergaard gennemførte, og som vi da fra vor Side bekæmpede. Hvis det ærede Medlem havde fulgt med i, hvad der er sket siden 1924, vilde han vide, at alt det i denne Luksustoldlov, som vi kritiserede fra vor Side og sagde, vi ikke kunde gaa med til, fordi det gav sig ud for at være en Luksusbeskatning, men var en Beskatning af det almindelige Forbrug, er siden 1924 udtaget af den paagældende Toldlov.

Finansministeren (Bramsnæs): Efter de ærede Ordføreres Udtalelser gaar jeg ud fra, at der vil være Enstemmighed om at gennemføre det foreliggende Lovforslag om Afgift paa Omsætning i Kafeer, Restaurationer m. m. Der er fremsat nogle Bemærkninger bl. a. ogsaa om mit Syn paa den gældende Lov. Jeg vil gerne have Lov til at sige, at mit Syn paa den er aldeles ikke forandret. Jeg finder stadig, at det er en urimelig Lovgivning, men jeg ser ingen Mulighed for at forandre den i Øjeblikket, uden at det frembringer en Indtægtsnedgang, som jeg ikke ser Mulighed for at dække paa anden Maade. Det er det, der gør, at jeg foreslaar, at Loven skal revideres i 1926—27. Deri ligger der et Haab om, at Indtægts- eller Udgiftsforholdene paa en eller anden Maade skulde ændre sig, saaledes at det ikke var nødvendigt at tage saa store Afgifter, som der her er Tale om. Om noget saadant kan ske, ved man jo ikke, men jeg har holdt Muligheden aaben, og har, om jeg saa maa sige, tvunget baade Regering og Rigsdag til at beskæftige sig med Spørgsmaalet i næste Rigsdagssamling.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) synes at mene, at det var med en Slags